

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

מסורת הש"ס

(א) וְשִׁיר נִשְׂרָה רַגְלָהּ.
 עִירָן. (ב) וְכֹחוֹת קִיָּא.
 (ג) וְיִלְלוּ לוֹ וְיִבְרָא בִּילְקוּט
 וּבַעֲיִין. (ד) וְדִאֵל רַבָּה פִּיָּא.
 (ה) (אֵינִי מִשְׁדָּר).
 (ו) כֹּל וְהוּא הִדְרִיט אֵינִי
 מִפְּרָשִׁי וְשִׁיר לְמוֹסָפוֹת
 וְכִי בַעֲיִין. (ז) יִלְלוּ כֹחוֹת
 הָאֵלֶּךְ מִיָּא עֲלֵהּ דְּלִרְשָׁא
 (וּדְקָרָא כֹּה). (ח) מִחוּס שֵׁלָא
 כִּיָּה גִבְרָתָא בַּעֲיִין. (י) וְיִלְלוּ
 עִירָן.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ר"ת הא יראוני וכו'
דהנה ליה ל"ת. פי' תשובת
פנים מאירות ח"ל קימן כ"ו
ונספר מים חיים להפריח
בתשובה האחרונה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] תום' ד"ה הא יראוני
כו' וסליגא דר' ישמעאל
נ"ב ע' בסוף ספר מים
חיים להפרי"ח דף מ"ד
ע"ב ד"ה נתקיימי וכו'
וד"ה אומר וכו':

רבינו חננאל

יש נוסף בלא משפט
משעה דברים מגדל
נשיא וזמר (מגדל)
דודי אחתה'ך
לשילוח ואיתו מרים
מגדל שער נשיא ויש
ש' שאמר כעני חלום
ואה רבתי הלל. ברוך
עוד אלא בו כבי' ב'
אביה ויהי מפתח בראית
השדים לפיכך יש לומר
כדן הזה ראה ואין
סופיכין ביש ופתחין י'
וספה בלא וגי כגון אדם
שהגן חצירו, והתעני
בו. ראה מעלה בדרבנן
כין שאתה כאן במדינה
הללו בעקיצין את חביריך
החיים ואיך יכול להיות
אלא (ברבד) כגון מין
שהשטן של ארוב אדם
היה. ק' בקדושה לא
יאמין כלומר אין מאמין
לכם לחיות הרבה שנים
בדקוהתם את אדם הרך
הטובה וקושא' לי ראה
אמרין לומר אין שאתם
עב' ושיש ושיש

קא מחריף טורא. מכבדת את התורה; אויפבויען אונז דערשע.
על גר רגל ונכות והרע מולת: דרעינע לכו אל. איז
לשומר הממים ששמו דומה אלל מתגלגלין עמי ושטין בעולם
שימאלו ושמוי והארץ קרי דור: מעביר על

ומחריא תנורא שק
דכרעה⁶ קדחא ואיתר
רב כיבי בר אביי אי
הכי אמר ליה ולא
משפט א"ל והכתוב
אמר דרעינא להו אנג
והדר משלימנא ליה
שניה מאי עבדת אמר
דמעביד במליה מוס
חלושיה רבי יוחנן כי
י'ותסיני בו לבלעו
לו וניסת חקנה יש לו
קרא בכי⁷ הן בקדושי
לא יאמין במאן יאמין
באורחא חזייה ליה
תאני שביק הגד דמט
א"ל לאו הני מעל
בעינן להו חזי נטור ו
דכתיב הן בקדושי לא
תלמדא דהוה בדושי
ושכיב אדווסר ואמר

וירבו בדבר: **מאי אס טוב.** דמשמע
 ק' על הטובה מצינו במשפט:
ואינו מופקד. שאינו מונקד מן החלל
 מן הגדין האקורים: **עשרי**
בסוס. שמוקד שמהמירן לעשות
 וצ"י שבת אינן נותנין לב אס
 מוקד הוא: **לרום פמוכות** זו לו.
 שון ובעמטה לרמה (שמואל א 6)
 וכן נשים יחד: **ויבדל ועקרה**
 נקטו הכי משום דלמדין במסכת
 י"ו פסק אין מעמידין (דף כח):
 ומימי לעקרה וקרירי לציבול
 לציבול פקתה הלכך היכא דנכחה
 ציבול ועקרה נעשות לרומ זו לו
 ניות ליה מקנתא לא בקרירי דקשה
 עקרב ולא נחמימי דקשה לציבול:
 ה**המציא מנוח לעני בשעת דוחקו.**
 לעני קאי אס טוב בשעת הרגלו
 ההוא דקדשו לעני בשעת דוחקו
 לא קודם שעת הדחק שיכול לבקש
 ונותניו ולקנותו בשעת הול:
עללא. לקנות המצואה (דמדתרגס
 עללא ארעה (ויקרא כג): **למליא.**
 הפסד ולחידוך ק' שעתה. ולי
 דלא לקנות בשעת הדחק מוון
 והוא מולה כקלו כדלמי מר
 פסחים דף ק"א: מלא סילתא מלא
 מוון מלאי כתיבא קשה לעינותא:
 אינו

גשר שאינו מחוּתך בערבי שבתות יוהא רבא ימשג
קים ליה בגווה דבקיאה רבי יוחנן כי משי להאי קרא
אותו רעות רבות וצרות עבר שרבו ממציא לו ר
לו מאי רעות וצרות אמר רה רעות שנעשות צר
קרבא ושמואל אמר זה הממציא לו מעות ל
עוקא לעללא לא שכיחא לחליתא שכיח יוהרה
אמר רב ברדלא בר מבימי אמר רב כל שאינו

וההוא תלמיד דרנה בשכבותיה דר' יוחנן ושכיב וזער, ואמר ר' יוחנן א' לבעוט ברבותיו היה חיי. ר' יוחנן דהה בכי אמר כתיב וקרובי אתכם למשפט ד שרבו מקורב לרצו וממחר להעידו כלום יש בו חלנה. אריבז אי לנו

מוסיפנא לו והוה חלופ
בשילחי החולץ
לחוקיהו ולית ליה זכה מוסיפ
מבעט ברכותיו הוה. וס

אז ואנחתא אנבה
מולה ואייתיהא א"ל
לכו רשותא למיעבד
תיב ויש נספה בלא
דדור הולך ודור בא
עד דמלו להו לדרא
דיומה א"ל סוף סוף
איכא צורבא מרבנן
נא להו ליה הוויא
מטו להאי קרא בבי
עבד שרבו מסיתין
בי ויחנן כי מטי להאי
לא יאמין אי בקדושין
מא חד הוה קא אויל
גברא דהוה מנקיט
שקיל הנך דלא מטו
לא א"ל הני לאורחא
לא אנן דאמר דיינו
יאמין איני והא ההוא
חיה דרבי אלכסנדר

אֵי בְּעֵי הָאֵי מֵרֵבֶן
מֵא מִן בְּקִדְשׁוֹ לֹא
שׁ בְּרִבּוֹתָיו הָיוּ רַבִּי
כְּבִי יִקְרָבְתִּי אֵלֵיכֶם
מִמָּהֵר בְּמִכְשָׁפִים
שָׁקֵר וּבְעוֹשֵׁי שָׁקֵר
קִרְבוּ לְדֹעֵי וּמִמָּהֵר
רַבִּי יוֹחֵן בֶּן כֹּזָאִי
תָּבוּ קִלּוֹת כְּחִמּוֹת
זֶה דִּינוֹ שֶׁל גֵּר כֵּאלֹ
נֶאֱמַר וּמִטִּי גֵר וּמִטִּי
פָּא כָל הָעוֹשֶׂה דָּבָר
מִיַּד שְׂנֵאמֶר וְלֹא
לֵלִי לְדָם מִיַּד רַבִּי
אֵי כְּבִי כִּי אַתְּ כָל
מִשְׁפָּט כְּדֹעֵי כָל נַעֲלָם
וְנִגְזֵי עֲוֹנוֹת תִּתֵּנָה
אֲמַר רַב זֶה הַתּוֹרָה
כִּי וְשִׁמּוּאֵל אֲמַר
נִמְאָם מֵאִי אִם טוֹב
נֵאִי זֶה הַנּוֹתֵן צִדְקָה
אֲדַרְבִּי נֵאִי חוּיָה
וְזֹא לַעֲנִי בִּפְרֵסִיא
יִרְכַּת לִיה מִהֶשְׁתָּא
דְּבִי ר' שִׁילָא אֲמַרִי
בְּסֵתֵר דָּקָא מֵיִיִּי
וְזֶה הַדְּמוּיָה לְמִיִּיִּי

שואני בת רב חסדא
בכ"י והיה כי תמצאן
תוצרות הקנה יש
זו לזו כגון זיכורא
בשעת דוחקו אם
פי בו כיום ההוא
הסתד פנים אינו מ

בא ונושה בו בכל יום היינו דא
תבואה אינו מצוי ולמי שתולין א
שארין בו והסתרתי פני מהם כלל

ת. תורה אור השלם

1. דוד הלך ודוד בא
והארץ לעולם עמדת:
קהלת א ד

2. ויאמר יי אל השטן
השמות לבך אל עבדי
איוב כי אין כמותו בארץ
איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע ועליו
מחזיק בתמיתו והסיתי
בו לבלעו חנם:

אִיּוֹב ב' ג'
3. הֵן בִּקְדָשִׁיו לֹא יֵאֱמָן
וְשָׂמִים לֹא יִזְכֹּר בְּעֵינָיו:
אִיּוֹב טו טז
4. וְקִרְבָּתִי אֵלֶיכֶם לְמַשְׁפֵּט
וְהָיִיתִי עִדֹּת מִמֶּדֶר
בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים
בְּנִשְׁבָּעֵי לִשְׁקֹרֹב עֲשֵׂה
שָׂכָר שִׁבְחִי אֱלֹהֶיךָ
וְהָתָם וּמִטִּי גֵר וְלֹא
יִרְאוּנִי אָמַר ה' עֲבָדוֹת:

מלאכי ג
5. כי את כל מעשה
האלהים יבא במשפט
על כל נעלם את טוב
ואם רע: קהלת יכ יד
6. והיה כי תמצאן אתו
רעות רבות וצרות
ונקמתה השידה הזאת
לקפוץ לער כי לא תשכח
מפי ורעו כי ידעתי את
יצרו אשר הוא עשה
היום בטורם אביאנו אל
הארץ אשר נשבעת:
הריבם אל כא

7. וְהָיָה אִפִּי בַּיּוֹם הַהוּא וְעֹנִיָּהִים וְהִסְתַּרְתִּי מִפְּנֵי מַדְם וְהָיָה לֵאכֹל וּמִצָּאָה רַעוּת רְכוּת וְצָרוֹת וְאִמָּר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי בִּקְרָבִי מִצָּאֹנִי הָרַעוּת הָאֵלֶּה:

רבינו חננאל (המשך)

ששקל היתרון עומד שם
בשני הקולות בידי האדם
למאן ולמכשניו וכל האדם
וסתם ודומי נר חרוב
במקום כאלו כאלו כאלו
מעלה כל העשיה ביד
המחשבת במוחל'ל
שנאמר ולא יראתי את
יהוה ואני מוחל לא
יהוה כל מעשה האלוהים
אשר במחשבת על כל
מעשה. ויהי יחנות אדם
על שברו כענין שני עונות
בדורות הקנה ישי
על כל נעלה זה שהורו
כיהו נעמי חביבו נעמי
אם טוב את אדם כל
אפילו רעה על עונות שני
על ענין שני עונות
עונות לענין חסידים
אמר במוחל'ל ביד האדם
במחשבת יחנות אדם
ששקל יחנות אדם על שבר
אשר על המעשה האלוהי
בשם ששקל יחנות אדם
אלא אף קם אל במוחל
ובמחשבת יחנות אדם
נר חרוב יחנות אדם
המחשבת אומר עונות שני
עונות אדם על שבר
ששקל עונות אדם על
שני ענין שני עונות
ענין שני עונות אדם על
שני ענין שני עונות

כיצד לאדם מי שעקצ
עקרב [איתן] רוצה דברים
קרים נמצא המרעיל לאחר
מדיק לאחר. שמראל אמר
זה הממציא מעות לעני
בשעה שהנוגשים עליו
ומלח אותו הדנוגשים
באין ולקחין אותו הממון
שהלוהו וכי מסתלקי והוא

ת. מי זוא לקנות בו
ה לאכול. אמר רב כל
כלומר שמענישין אותו

יש להקשות לרבי עקיבא דלית ליה
במחנה דף ג (ו)ס) משלו הוסיפו לו
לו הלא שמענו הכא דמוסיפין לו י"ג:
אזכא למחר בביתא דפי"ק דשבת
דף ג (יג) באחד שמת והיתה אשתו
מולכת תפילין בבית המדרש אמר
תביב כי היא חייך ואורוך יתוך צבלי
שקרא הרבה וסנה הרבה היכי מת
בתיא ימיו ולא אשכחו לה דבר ולא
היו אומרים מהני הוא דנקדשו לו
ואימן שו"א נמי לא היה חשובה נחמ:
הא ירואני מוחליין גבי עושק
שכר שמר כתבין דהוא *
לא תעשה ופליגא א' דרבי שמעאל
בפרק בתרא דיומא (דף סו) דלמא
חשובה תולה ויו"כ מכפר ואזכא
בנרייתא אחת דלמא על עשה ולא
תעשה חשובה מכפרת (ג) ועוד
לחלק בין עניני חשובה יש שב ומוחליין
לו מיד ויש שב דמוחליין לו אכל לא
עושה מחילה ודעין יש עושה ואזכא
עושה מחילה ואלא דלמרינן בנפשות
(דף קי: ו)ס) העובר על מצות עשה
ונתחרט לא זו משע עד שמוחליין לו
היינו מחילה גמורה ואם שב בכל
לבו ע"י יסורין יתכפר לו עושתיו:
שנעשות יצרות זו לזו כגון
ויבזרא ועקבא

וּפְרִי'ת רְפוּאָה לְנִשְׁכֵּי וְזו קֶשֶׁת לְנִשְׁכֵּי
וְזו וְכֵן אֲמַרְתִּין יֵשׁ פֶּרֶךְ ב' דַּע"י וְדַע"י
כִּי תִּשְׁמְרִי לִפְקֻדָּתָא דְּרַבִּי
לְיוֹסֵפֶת: וְזֶה הַמַּצְטֵיץ מְעוּתָא דַּע"י
בְּשַׁעֲת דְּרוּחָא. פֶּרֶש"י דַּקָּא אֲדַלְעִיל
אִם טוֹב וְאִם רַע שֶׁמֶמְחִין לוֹ עַד
שַׁעֲת הַיּוֹקֵר וּמִזְלָא קוֹיָה בְּיוֹקֵר
לְתַלְתָּא לְקוּטֹת פֶּת לִפִּי שְׁמֵי כְּלָמֵי
שְׁקוּיָהוּ כְּבָלֵי בְּדַמְרִיחֵי תֵּלָא לְפָתִי
תֵּלָא לְמוֹנִיָּה וְקִשְׁיָא לְרִי'ת חֲדָא
לְנֵה' אִינְקָא כּוֹלֵי הָאֵל וּפְסַקְסִיָּה בְּאִדְרִין
קִרְא וְהִיא ב' תַּמְנָאִין אֲזִינֵי רַעוּת
לְרַעוּת אֲזִינֵי עוֹד לְדַמְרִיחֵי הַמְלֵה
לְרַעוּת שְׁעָת דְּרוּחָא עֲלִינָא נִמְלֵא
תַּקְרָא וְה' יַעֲנֵה (יִשְׁעִיה נח) בְּפֶרֶק
הַכֹּהֵן עַל יְצִמְתּוֹ (יְצִמְתּוֹ דָּף סג וסס)
מִיָּהוּ הַחֵם מִתְּלַק הִרְבִּין ב' בִּין מְלֵה
לְתַלְתָּא עוֹד לְקוּטֹת הַשֶּׁם מִלְתָּא
וְדִלָּא שְׂבִית הַלֵּשׁ דַּמְרִיחֵי
בְּעִרְבֵי פִסְחִים (דָּף קיא: וסס) תֵּלָא
בְּצִינָא קָפִי לְעִינֵיהָ וּמִמֶּנָּה רִי'ת
לְרַעוּת שְׁעָת וְרַעוּת וְזֶה הַמַּצְטֵיץ מְעוּתָא
דַּע"י בְּשַׁעֲת דְּרוּחָא כְּבָלֵי שֶׁמֶסְכּוֹ
הַמוֹשֵׁל וְצֶאֱז וְאִמְרֵי לוֹ שִׁילֹה לוֹ
מְשׁוֹת עַל קִרְקַעְטוֹי וְאִם לֹא הִיא זֶה
צֶאֱז הַמוֹשֵׁל הִיא מִיִּקֵּל בְּפִדְיוֹתָ לִפִּי
שְׁמֵהּ דְּמוֹק וְעִינֵי וְזִי לְתַלְתָּא לֹא
שְׂבִית אִם הִיא רוּחָה לְקוּטֹת מְשׁוֹת
לְהִאֲכִילֵי לְצִיֹּת אִין (א) מוֹזִיאִין לוֹ מְשׁוֹת
לְתַלְתָּא כְּמוֹ תֵּלָא וְחִינִין (ב"ב דָּף סג: ז)
כְּשִׁדְּרוּחָאן אֲזִינֵי מְשׁוֹת מְשָׁלֵי לְתַלְתָּו
כְּדִי שִׁפְדָּה עוֹלָמוֹ (נִשְׁעֵי מוֹס' תַּהֲדִירִין
דָּף עז: ד"ה וְהַלְלוּ):

רבא היינו דאמרי אינשי
זבתים והסתרתני פני מהם
כל שאינו בודה לאכול
אינו

שהתפלל³) ואין נענה אין בו והיה לאכזר

קדורא אשתו של רבא, ב) נראה ש"ל ואינו נענה אינו מיישר